

[Wilhelm]

nævnte det problem, var det for at rose redegørelsen for, at den siger, at midlerne skal fordeles med deltagelse af indvandrernes egne organisationer. Den linje er vi enige i. Om der har været indvandrerorganisationer som deltagere i kulturfestivalen, det er jeg ubekendt med, men det er i hvert fald en kendsgerning, at den største, den mest dækkende indvandrerorganisation, nemlig Indvandrerne Fællesråd, ikke har været med. Kulturministeren kender først problemet fra i år, men det problem har været tilbagevendende i hvert fald gennem nogle år. Vi havde præcis det samme problem sidste år, hvor de var kede af den måde, det foregik på. Det virkede jo, som om det var i deres regie, når man kalder det indvandrerne kulturfestival, hvad det ikke var. Men jeg nævnte altså dette eksempel for tværtom at rose redegørelsen for, at den siger, at nu skal de penge fordeles med deltagelse af indvandrerne egne organisationer.

Justitsministeren var inde på problemet med forsørgelseskontrakter og sagde, at regeringen stadig væk arbejder med det og vil komme med et forslag, men der er ingen grund til mistanke om, at man vil diskriminere. Ja, det kommer sandelig da an på, hvad man lægger i det ord. For det siger hr. Dyremose jo også, og jeg finder, det er klar diskrimination. Det er da rigtigt, at man teknisk kan udforme forslaget således, som de konservative gør, at det står os alle sammen frit for at sende penge med fradrag til vores forældre i Tyrkiet, men der er nu ikke ret mange af os andre, der har forældre i Tyrkiet at sende disse fradragsberettigede penge til. Derfor er det klart vendt mod en bestemt gruppe, som i forvejen benytter fradrag mindre, end tilsvarende arbejderfamilier i gennemsnit gør.

Regeringens gamle forslag om det var klart diskriminatorisk på den led, at den pågældende paragraf i ligningsloven, § 14, stk. 2, jo bruges til forskellige ting, bl. a. til bidragene til de skattefrie fonde. De skulle lige præcis ikke rammes af den begrænsning, som regeringen foreslog med sin 6.000 kr.s grænse. Det viser klart, at man havde et mere begrænset sigte, som tydeligt vendte sig lige præcis mod indvandrerne anvendelse af den samme paragraf.

Nu siger hr. Dyremose noget om, at de konservative blev slået i hartkorn med frem-

skridtspartiet. Jeg gjorde det ikke på anden måde, end at jeg sagde, at fra de to partier var igen nævnt spørgsmålet om forsørgelseskontrakter, og jeg citerede hr. Thustrup Hansen, som jeg mener klart deltager i en kampagne imod indvandrerne brug af deres meget begrænsede fradragsmuligheder. Det var et citat, der ikke var særlig rart, synes jeg nok. Hvis hr. Dyremose tager afstand fra den udtalelse fra borgmester Thustrup Hansen, så synes jeg, det er glimrende, men nogen hetz – eller hvad det var, han fik sagt – det har der i hvert fald ikke været tale om fra min side. Den synes jeg kommer ganske andre steder fra.

Ministeren sagde, at tilsynet arbejder tilfredsstillende på det retlige grundlag, vi har i dag, og det kan man måske nok sige. Jeg vil sige, at tilsynet vel ved visse lejligheder har udvist manglende konduite, da man begyndte at udvise folk, fordi skillevæggene stod lidt forkert og sådan noget; det var ikke særlig smart, men det er da muligt, man er blevet klogere. Men det er klart det retlige grundlag, vi har i dag, der er problemet. Derfor er der heller ikke meget løst ved at gøre det til en domstolsafgørelse, når det retlige grundlag i øvrigt forbliver uændret.

Samtidig skal det dog siges, at det retlige grundlag er jo meget manipulerbart i årenes løb. Jeg har et citat her, hvor den pågældende siger:

»Jeg tror, der er en klar sammenhæng mellem arbejdsløshed og udvisningspraksis. Den stramning der er sket, efter vi fik arbejdsløsheden, har også smittet af på udvisningspraksis. Hvis vi virkelig havde haft hårdt brug for arbejdskraft, kunne vi jo nok have brugt folk, der en enkelt gang havde smuglet pakistanerpiller.«

Det er et citat fra begyndelsen af 1979 fra retsudvalgets daværende formand, hr. Ole Espersen. Jeg tror, det er rigtigt, at man har praktiseret den lov forskelligt, alt efter om det var i en situation, hvor man ønskede arbejdskraften, eller i en situation, hvor man gerne ville af med den. Det retlige grundlag må rettes, og det hjælper ikke noget, at man gør det til en domstolsafgørelse, før det retlige grundlag er rettet.

Fra samme interview med hr. Ole Espersen i Kriminalpolitik nr. 1/2, 1979, kan jeg citere videre. Han er inde på, om retssikkerhedsproblemet mest ligger i udvisningskrite-